

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דיני ממונות גומרין בו ביום כו'.												■	לה.
מנהגי מילי?												^	לה.
דאמר קרא (ישעיהו א') מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים.	רבי חנינא:											!	לה.
מהכא, (ישעיהו א') אשרו חמוץ - אשרו דין שמחמץ את דינו.	רבא:											!	לה.
ואידך												ז	לה.
אשרו חמוץ - ולא חומץ.	[רבי חנינא]											!	לה.
ואידך: האי מלאתי משפט מאי עביד ליה?												ז	לה.
כדרכי אלעזר אמר רבי יצחק	[רבא]											!	לה.
כל תענית שמלינין בו את הצדקה - כאילו שופך דמים, שנאמר מלאתי משפט צדק וגו'.	דאמר רבי אלעזר אמר רבי יצחק:											!	לה.
והני מילי - בריפתא ותמרי, אבל בזווי חיטי ושערי - לית לן בה.												■	לה.
לפיכך אין דנין כו'.												■	לה.
מאי טעמא?												^	לה.
משום דלא אפשר. היכי ליעבד? לדייניה במעלי שבתא וליגמריה לדייניה במעלי שבתא - דילמא חזו טעם לחובה, ובעו למיעבד הלנת דין. לדייניה במעלי שבתא וליגמריה בשבתא, וליקטליה בשבתא - אין רציחה דוחה את שבת. וליקטליה לאורתא - נגד השמש בעינן.												!	לה.
וליגמריה לדייניה בשבתא, וליקטליה בחד בשבתא												ז	לה.
נמצא אתה מענה את דינו.												!	לה.
בידייניה במעלי שבתא ונגמריה בחד בשבתא												ז	לה.
מינשו טעמייהו. אף על גב דשני סופרי הדיינין עומדים לפניהם, וכותבין דברי המזכין ודברי המחייבין - נהי דבפומא כתבין, ליבא דאינשי - אינשי, הלכך לא אפשר.												!	לה.
ותהא קבורת מת מצוה דוחה שבת מקל וחומר: ומה עבודה שדוחה שבת - קבורת מת מצוה דוחה אותה מולאחתו	ריש לקיש רבי יוחנן:											ז	לה.
(במדבר ו') לאביו ולאמו ולאחיו ולאחתו, מה תלמוד לומר? הרי שהיה הולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת, יכול יטמא - אמרת לא יטמא. יכול כשם שאינו מטמא לאחותו כך אינו מטמא למת מצוה - תלמוד לומר ולאחתו - לאחותו הוא דאינו מטמא, אבל מטמא למת מצוה.	כדתניא:											■	לה.
שבת שנדיחת מפני עבודה אינו דין שתהא קבורת מת מצוה דוחה אותה?												ז	לה:
רציחה תוכיח, שדוחה את העבודה ואינה דוחה את השבת.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!	לה:
רציחה גופה תדחה את השבת מקל וחומר: מה עבודה שדוחה את השבת רציחה דוחה אותה, שנאמר (שמות כ"א) מעם מזבחי תקחנו למות, שבת שנדיחת מפני עבודה - אינו דין שתהא רציחה דוחה אותה?												ז	לה:
כבר פסקה תנא דבי רבי ישמעאל	רבא:											!	לה:
(שמות ל"ה) לא תבערו אש, מה תלמוד לומר?	דתנא דבי רבי ישמעאל:											!	לה:
מה תלמוד לומר? אי לרבי יוסי - ללא יצאת, אי לרבי נתן - לחלק יצאת												ז	לה:
הבערה ללא יצאת, דברי רבי יוסי.	כדתניא: [רבי יוסי]											■	לה:
לחלק יצאת.	רבי נתן:											■	לה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-זה בורר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
תנא מושבות קשיא ליה: מושבות מה תלמוד לומר? מכדי שבת חובת הגוף היא, וחובת הגוף נוהגת בין בארץ בין בחוץ לארץ, (שמות ל"ה) מושבות, דכתב רחמנא למה לי?	אלא אמר רבא:	⚡	!	!									לה:
לפי שנאמר (דברים כ"א) כי יהיה באיש חטא משפט מות והומת, שומע אני בין בחול בין בשבת, והא מה אני מקיים (שמות ל"א) מחלליה מות יומת - בשאר מלאכות, חוץ ממיתת בין דין. או אינו אלא אפילו מיתת בית דין. ומה אני מקיים והומת - בחול אבל לא בשבת. או אינו אלא אפילו בשבת? תלמוד לומר לא תבערו אש בכל משבתיכם, ולהלן הוא אומר (במדבר ל"ה) והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם, מה מושבות האמור להלן - בית דין, אף מושבות האמור כאן - בית דין. ואמר רחמנא לא תבערו אש בכל משבתיכם.	משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד:		!	!									לה:
השתא דאמרת אין רציחה דוחה את השבת - אין רציחה דוחה את העבודה מקל וחומר, ומה שבת שנידחית מפני העבודה - אין רציחה דוחה אותה, עבודה שהיא דוחה את השבת - אינו דין שלא תהא רציחה דוחה אותה?	אביי:			⚡									לה:
אלא הא דכתיב מעם מזבחי תקחנו למות				⚡									לה:
ההוא לקרבן יחיד, דלא דחי שבת.				!									לה:
לא תהא רציחה דוחה קרבן יחיד מקל וחומר, מה יום טוב שנדחה מפני קרבן יחיד - אין רציחה דוחה אותו, קרבן יחיד שהוא דוחה את יום טוב אינו דין שלא תהא רציחה דוחה אותו?	רבא:	⚡											לה:
הניחא למאן דאמר אין נדרים ונדבות קריבין ביום טוב				!									לו:
אלא למאן דאמר נדרים ונדבות קריבין ביום טוב - מאי איכא למימר?				⚡									לו:
לא מיבעיא למאן דאמר נדרים ונדבות קריבין ביום טוב - דהא לא מתקיים מעם מזבחי כלל, אלא אפילו למאן דאמר נדרים ונדבות אין קריבין ביום טוב - הכתיב מעם מזבחי - מזבחי המיוחד לי, ומאי נינהו - תמיד. ואמר רחמנא (שמות כ"א) מעם מזבחי תקחנו למות.	אלא אמר רבא:			!									לו:
דיני ממונות הטמאות והטהרות כו'.													לו: <
אנא הואי במנינא דבי רבי, ומינאי ידי הווי מתחלי ברישא.	רב:											○	לו:
והא אנן מתחילין מן הגדול תנן												⚡	לו:
שאני מנינא דבי רבי, דכולהו מניניהו מן הצד הווי מתחלי.	רבה בריה דרבא, ואיתימא רבי הלל בריה דרבי וולס:											!	לו:
מימות משה ועד רבי לא מצינו תורה וגדולה במקום אחד.	ואמר רבה בריה דרבא ואיתימא רבי הלל בריה דרבי וולס:											■	לו:
ולא? הא הוה יהושע												⚡	לו:
הוה אלעזר.												!	לו:
והא הוה פנחס												⚡	לו:
הווי זקנים.												!	לו:
והא הוה שאול												⚡	לו:
הוה שמואל.												!	לו:
והא נח נפשיה												⚡	לו:
כולהו שניה קאמרינן												!	לו:
והא הוה דוד												⚡	לו:
הוה עירא היאירי												!	לו:
והא נח נפשיה												⚡	לו:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ⚡ קשיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כולהו שניה קאמרינן		!										לו.
והא הוה שלמה			⚡									לו.
הוה שמעי בן גרא			!									לו.
והא קטליה			⚡									לו.
כוליה שניה קאמרינן		!										לו.
הא הוה חזקיה			⚡									לו.
הוה שבנא			!									לו.
והא איקטיל			⚡									לו.
כולהו שניה קאמרינן		!										לו.
והא הוה עזרא			⚡									לו.
הוה נחמיה בן חכליה			!									לו.
מימות רבי עד רב אשי לא מצינו תורה וגדולה במקום אחד.	רב אדא בר אהבה, אף אני אומר:			■							◊	לו.
ולא? והא הוה הונא בר נתן			⚡									לו.
הונא בר נתן מיכף הוה כייף ליה לרב אשי.			!									לו.
דיני נפשות מתחילין מן הצד.											■	לו. <
מנא הני מילי?											^	לו.
אמר קרא (שמות כ"ג) לא תענה על רב - לא תענה על רב.	רבי אחא בר פפא:									!	◊	לו.
מהכא (שמואל א' כ"ה) ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגר גם דוד את חרבו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									!	◊	לו.
שונה אדם לתלמידו, ודן עמו בדיני נפשות.	רב:										■	לו. ◊
הטהרות והטמאות, האב ובנו, הרב ותלמידו - מונין להם שנים. דיני ממונות ודיני נפשות ודיני מכות, קידוש החדש ועיבור שנה - אב ובנו, הרב ותלמידו אין מונין להן אלא אחד	מיתבי:									⚡	■	לו.
כי קאמר רב - כגון רב כהנא ורב אסי, דלגמריה דרב הווי צריכי, ולסבריה דרב לא הווי צריכי.										!	◊	לו:
עשרה דברים יש בין דיני ממונות לדיני נפשות, וכולן אין נוהגין בשור הנסקל, חוץ מעשרים ושלושה	רבי אבהו:										■	לו. ◊
מנא הני מילי?											^	לו.
דאמר קרא (שמות כ"ג) לא תטה משפט אבינוך בריבו - משפט אבינוך אי אתה מטה, אבל אתה מטה משפט של שור הנסקל.	רב אחא בר פפא:									!	◊	לו.
עשרה? הא תשעה הון										⚡		לו.
הא עשרה קתני										⚡		לו.
משום דאין הכל כשרין, ועשרים ושלושה - חדא היא.										!	◊	לו.
הא איכא אחריתי										!	◊	לו.
אין מושיבין בסנהדרין זקן וסריס ומי שאין לו בנים.	דתניא:									!	■	לו. ◊

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ♪
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אף אכזרי.	רבי יהודה מוסיף:									■	!
וחילופיהן במסית, דרחמנא אמר: (דברים י"ג) לא תחמל ולא תכסה עליו.										■	!
הכל כשרין לדון דיני ממונות.											■
הכל לאתויי מאי?											^
לאתויי ממזר.	רב יהודה:										!
הא תנינא חדא זימנא:											?
כל הראוי לדון דיני נפשות - ראוי לדון דיני ממונות, ויש ראוי לדון דיני ממונות ואין ראוי לדון דיני נפשות.	[תנן]										■
לאתויי מאי?	והוינן בה:										^
לאתויי ממזר	ואמר רב יהודה:										!
חדא לאתויי גר, וחדא לאתויי ממזר.											!
וצריכא: דאי אשמעינן גר - דראוי לבא בקהל, אבל ממזר - אימא לא. ואי אשמעינן ממזר - דבא מטיפה כשרה, אבל גר דלא בא מטיפה כשרה - אימא - לא, צריכא.											■
ואין הכל כשרין לדון דיני נפשות.											■
מאי טעמא?											^
כשם שבית דין מנוקין בצדק - כך מנוקין מכל מום.	דתני רב יוסף:										■
מאי קרא (שיר השירים ד') כולך יפה רעיתי ומום אין בכך.	אמימר:										■
ודילמא מום ממש?											?
אמר קרא והתיצבו שם עמד, עמד - בדומין לך.	רב אחא בר יעקב:										!
ודילמא התם משום שכינה?											?
אמר קרא (שמות י"ח) ונשאו אתך, אתך - בדומין לך ליהוי.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:										!
סנהדרין היתה כחצי גורן עגולה, כדי שיהו רואין זה את זה.											■
ושני סופרי הדיינין עומדים לפניהם, אחד מימין ואחד משמאל, וכותבין דברי המזכין ודברי המחייבין.	[ת"ק]										■
שלשה, אחד כותב דברי המזכין, ואחד כותב דברי המחייבין, והשלישי כותב דברי המזכין ודברי המחייבין.	רבי יהודה:										■
ושלש שורות של תלמידי חכמים יושבין לפניו. כל אחד ואחד מכיר את מקומו.											■
הוצרכו לסמוך - סומכין מן הראשונה, אחד מן השניה בא לו לראשונה. אחד מן השלישית בא לו לשניה, בוררים להן עוד אחד מן הקהל ומושיבין אותו בשלישית. ולא היה יושב במקומו של ראשון אלא יושב במקום הראוי לו.											■
מנא הני מילי?											^
דאמר קרא (שיר השירים ז') שורך אגן הסהר אל יחסר המזג וגו'	רבי אחא בר חנינא:										■
שררך - זו סנהדרין, למה נקרא שמה שורך - שהיא יושבת בטיבורו של עולם.											■
אגן - שהיא מגינה על כל העולם כולו											■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-זה בורר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
הסהר - שהיא דומה לסהר													לז.
אל יחסר המזג - שאם הוצרך אחד מהם לצאת, רואין אם יש עשרים ושלושה כנגד סנהדרין קטנה - יוצא, ואם לאו - אינו יוצא.													לז.
(שיר השירים ז') בטנך ערמת חטים, מה ערמת חטים הכל נהנין ממנה - אף סנהדרין הכל נהנין מטעמיהן.													לז.
(שיר השירים ז') סוגה בשושנים שאפילו כסוגה של שושנים לא יפרצו בהן פרצות.													לז.
והיינו דאמר ליה ההוא מינא לרב כהנא: אמריתו נדה שרי לייחודי בהדי גברא, אפשר אש בנעורת ואינה מהבהבת?													לז.
התורה העידה עלינו סוגה בשושנים, שאפילו כסוגה בשושנים - לא יפרצו בהן פרצות.	אמר ליה: [רב כהנא]												לז.
מהכא - (שיר השירים ז') כפלה הרמון רקתך, אפילו ריקנין שבך מלאין מצוות כרמון.	ריש לקיש:												לז.
מהכא - (בראשית כ"ז) וירח את ריח בגדיו, אל תיקרי בגדיו אלא בוגדיו.	רבי זירא:												לז.
הנהו ברינוי דהוה בשיבכותיה דרבי זירא, דהוה מקרב להו כי היכי דניהדרו להו בתיובתא. והווי קפדי רבנן.													לז.
כי נח נפשיה דרבי זירא אמר: עד האידנא הוה חריכא קטין שקיה דהוה בעי עלן רחמי, השתא מאן בעי עלן רחמי? הרהרו בלבייהו, ועבדו תשובה.													לז.
שלוש שורות כו'.													לז.
שמע מינה כי ניידו - כולהו ניידו.	אביי:												לז.
ולימא להו עד האידנא הוה יתיבנא ברישא - השתא מותביתו לי בדנבי?													לז.
דאמרי ליה הכי: הוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים.	אביי:												לז.
כיצד מאיימין את העדים? על עידי נפשות, היו מכניסין אותן ומאיימין עליהן: שמא תאמרו מאומד ומשמועה, עד מפי עד, ומפי אדם נאמן. שמא אי אתם יודעין שסופנו לבדוק אתכם בדרישה ובחקירה. הווי יודעין שלא כדני ממונות דיני נפשות. דיני ממונות - אדם נותן ממון ומתכפר לו, דיני נפשות - דמו ודם זרעותיו תלוין בו עד סוף העולם, שכן מצינו בקין שהרג את אחיו, שנאמר (בראשית ד') דמי אחיך צעקים, אינו אומר דם אחיך אלא דמי אחיך - דמו ודם זרעותיו. דבר אחר: דמי אחיך - שהיה דמו מושלך על העצים ועל האבנים.													לז.
לפיכך נברא אדם יחיד, ללמדך שכל המאבד נפש אחת מישראל - מעלה עליו הכתוב כאילו איבד עולם מלא, וכל המקיים נפש אחת מישראל - מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא.													לז.
ומפני שלום הבריות, שלא יאמר אדם לחבירו אבא גדול מאביך													לז.
ושלא יהו הימנים אומרים: הרבה רשויות בשמים.													לז.
ולהגיד גדולתו של הקדוש ברוך הוא, שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד - כולן דומין זה לזה, ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא טבע כל אדם בחותמו של אדם הראשון - ואין אחד מהן דומה לחבירו. לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר: בשבילי נברא העולם.													לז.
ושמא תאמרו מה לנו ולצרה הזאת? והלא כבר נאמר (ויקרא ה') והוא עד או ראה עד או ידע אם לוא יגיד וגו'.													לז.
ושמא תאמרו: מה לנו לחוב בדמו של זה? והלא כבר נאמר (משלי י"א) באבד רשעים רנה.													לז:
כיצד מאומד? אומר להן: שמא כך ראיתם: שרץ אחר חבירו לחורבה, ורצתם אחריו, ומצאתם סייף בידו ודמו מטפטף, והרוג מפרפר. אם כך ראיתם - לא ראיתם כלום.	תנו רבנן:												לז:
אראה בנחמה אם לא ראיתי אחד שרץ אחר חבירו לחורבה, ורצתי אחריו, וראיתי סייף בידו ודמו מטפטף והרוג מפרפר, ואמרתי לו: רשע, מי הרגו לזה? או אני או אתה. אבל מה אעשה שאין דמך מסור בידי, שהרי אמרה תורה (דברים י"ז) על פי שנים עדים יומת המת - היודע מחשבות יפרע מאותו האיש שהרג את חבירו.	תניא, אמר רבי שמעון בן שטח:												לז:
לא זוו משם עד שבא נחש והכישו, ומת.	אמרו:												לז:
והאי בר נחש הוא?													לז:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-זה בורר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
מיום שחרב בית המקדש, אף על פי שבטלה סנהדרי - ארבע מיתות לא בטלו.	והאמר רב יוסף, וכן תני דבי חזקיה:												לז:
לא בטלו? והא בטלן													לז:
אלא: דין ארבע מיתות לא בטלו. מי שנתחייב סקילה - או נופל מן הגג, או חיה דורסתו. מי שנתחייב שריפה - או נופל בדליקה, או נחש מכישו. מי שנתחייב הריגה - או נמסר למלכות, או ליסטין באין עליו. מי שנתחייב חנק - או טובע בנהר, או מת בסרוגכי.													לז:
ההוא חטא אחרייתי הוה ביה.	אמרי:												לז:
מי שנתחייב שתי מיתות בית דין - נידון בחמורה.	דאמר מר:												לז:
מאומד וכו'.													לז:
בדיני נפשות הוא דלא אמדינן, הא בדיני ממונות - אמדינן													לז:
כמאן - כרבי אחא.													לז:
גמל האוחז בין הגמלים, ונמצא גמל הרוג בצידו - בידוע שזה הרגו.	דתניא, רבי אחא:												לז:
וליסעמיך, עד מפי עד דקתני, בדיני נפשות הוא דלא אמרינן, הא בדיני ממונות אמרינן?													לז:
אם אמר הוא אמר לי שאני חייב לו, איש פלוני אמר לי שהוא חייב לו - לא אמר כלום, עד שיאמר בפנינו הודה לו שהוא חייב לו מאתים זוז.	והתנן:												לז:
אלמא: אף על גב דפסילי בדיני ממונות - אמרינן להו בדיני נפשות													לז:
הכא נמי - אף על גב דפסילי בדיני ממונות אמרינן להו בדיני נפשות.													לז:
הווי יודעים כו'.													לז:
מלמד שעשה קין בהבל אחיו חבורות חבורות, פציעות פציעות, שלא היה יודע מהיכן נשמה יוצאה, עד שהגיע לצוארו.	רב יהודה בריה דרבי חייא:												לז:
מיום שפתחה הארץ את פיה וקיבלתו לדמו של הבל - שוב לא פתחה, שנאמר (ישעיהו כ"ד) מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק, מכנף הארץ ולא מפי הארץ.	ואמר רב יהודה בריה דרבי חייא:												לז:
(במדבר ט"ז) ותפתח הארץ את פיה	איתיביה חזקיה אחיו:												לז:
לרעה - פתחה, לטובה - לא פתחה.	אמר ליה: [רב יהודה]												לז:
גלות מכפרת עון מחצה, מעיקרא כתיב (בראשית ד') והייתי נע ונד ולבסוף כתיב (בראשית ד') וישב בארץ נוד.	ואמר רב יהודה בריה דרבי חייא:												לז:
גלות מכפרת שלשה דברים, שנאמר (ירמיהו כ"א) (כה אמר ה' וגו') הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיוצא ונפל אל הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל.	רב יהודה:												לז:
גלות מכפרת על הכל, שנאמר (ירמיהו כ"ב) (כה אמר ה') כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה. ובתר דגלה כתיב (דברי הימים א' ג') ובני יכניה אסר (בנו) שלתיאל בנו.	רבי יוחנן:												לז:
אסר - שעוברתו אמו בבית האסורין													לז:
שלתיאל - ששתלו אל שלא כדרך הנשתלין. גמרי שאין האשה מתעברת מעומד, והיא נתעברה מעומד.													לז:
דבר אחר: שלתיאל - שנשאל על אלתו אל													לז:
זרובבל - שנזרע בכבל, ומה שמו - נחמיה בן חכליה שמו.													לז:
יהודה וחזקיה בני רבי	[יהודה וחזקיה בני רבי חייא]												לז:
אמר להו: אגברו חמרא אדרדקי, כי היכי דלימרו מילתא.	[רבי]												לז:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כיון דאיבסוס, פתחו ואמרו: אין בן דוד בא עד שיכלו שני בתי אבות מישאל, ואלו הן: ראש גולה שבבבל, ונשיא שבארץ ישראל, שנאמר (ישעיהו ח') והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל.	[יהודה וחזקיה בני רבי חייא]											◇	לה.	
אמר להם: בניי, קוצים אתם מטילין לי בעיניי?	[רבי]											○	לה.	
רבי, אל ירע בעיניך, יין ניתן בשבעים אותיות, וסוד ניתן בשבעים אותיות, נכנס יין - יצא סוד.	אמר לו רבי חייא:											○	לה.	
מאי דכתיב (דניאל ט') וישקד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו, משום דצדיק ה' וישקד ה' על הרעה ויביאה עלינו? - אין, צדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל שהקדים גלות צדיקו, ועוד גלות יכניה קיימת. דכתיב ביה בגלות יכניה (מלכים ב' כ"ד) החרש והמסגר אלף, חרש - כיון שפותחין הכל נעשו כחרשין, מסגר - כיון שסוגרין בהלכה שוב אין פותחין. וכמה היו - אלף.	רב חסדא אמר מר עוקבא, ואמרי לה אמר רב חסדא דרש מרי בר מר:												◇	לה.
שהקדים שתי שנים לונושנתם.	עולא:												◇	לה.
שמע מינה מהרה דמרי עלמא תמני מאה וחמשין ותרתין הון.	רב אחא בר יעקב:												◇	לה.
לפיכך כו'.													◇	לה.
אדם יחידי נברא, ומפני מה - שלא יהו מינים אומריין: הרבה רשויות בשמים.	תנו רבנן:												◇	לה.
דבר אחר: מפני הצדיקים ומפני הרשעים. שלא יהו הצדיקים אומרים: אנו בני צדיק, ורשעים אומרים: אנו בני רשע.													◇	לה.
דבר אחר: מפני המשפחות, שלא יהו משפחות מתגרות זו בזו.													◇	לה.
ומה עכשיו שנברא יחיד - מתגרות, נבראו שנים - על אחת כמה וכמה.													◇	לה.
דבר אחר: מפני הגזלנין ומפני החמסנין.													◇	לה.
ומה עכשיו שנברא יחידי - גוזלין וחומסין, נבראו שנים - על אחת כמה וכמה.													◇	לה.
ולהגיד גדולתו כו'.													◇	לה.
להגיד גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד - וכולן דומין זה לזה, אבל הקדוש ברוך הוא טובע כל אדם בחותמו של אדם הראשון - ואין אחד מהן דומה לתבירו, שנאמר (איוב ל"ח) תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש.	תנו רבנן:												◇	לה.
ומפני מה אין פרצופיהן דומין זה לזה, שלא יראה אדם דירה נאה ואשה נאה ויאמר שלי היא, שנאמר (איוב ל"ח) וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר.													◇	לה.
בשלשה דברים אדם משתנה מחבירו: בקול, במראה, ובדעת. בקול ובמראה - משום ערוה, ובדעת - מפני הגזלנין והחמסנין.	תניא היה רבי מאיר אומר:												◇	לה.
אדם נברא בערב שבת, ומפני מה - שלא יהו מינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית.	תנו רבנן:												◇	לה.
דבר אחר: שאם תזוח דעתו עליו אומר לו: יתוש קדמך במעשה בראשית.													◇	לה.
דבר אחר: כדי שיכנס למצוה מיד.													◇	לה.
דבר אחר: כדי שיכנס לסעודה מיד. משל למלך בשר ודם שבנה פלטרין ושיכללן, והתקין סעודה, ואחר כך הכניס אורחין, שנאמר (משלי ט') חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה.													◇	לה.
(משלי ט') טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה (משלי ט') שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת.													◇	לה.
חכמות בנתה ביתה - זו מידתו של הקדוש ברוך הוא, שברא את כל העולם כולו בחכמה.													◇	לה.
חצבה עמודיה שבעה - אלו שבעת ימי בראשית													◇	לה.
טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה - אלו ימים ונהרות וכל צורכי עולם.													◇	לה.
שלחה נערתיה תקרא - זה אדם וחווה. על גפי מרמי קרת													◇	לה.

statement-מימרא-
 challenge-קושיא-
 question-שאלה-
 answer-תירוץ-!
 proof-ראייה-

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
כתיב על גפי וכתיב על כסא, בתחלה - על גפי, ולבסוף - על כסא.	רבה בר בר חנה רמי:												◊	לה.
(משלי ט') מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו.													◊	לה.
אמר הקדוש ברוך הוא: מי פתאו לזה - אשה אמרה לו, דכתיב (משלי ו') נאף אשה חסר לב.													◊	לה.
אדם הראשון מכל העולם כולו הוצבר עפרו, שנאמר (תהלים קל"ט) גלמי ראו עיניך, וכתיב (דברי הימים ב' ט"ז) כי ה' עיניו משטטות בכל הארץ.	תניא, היה רבי מאיר אומר:												◊	לה.
אדם הראשון גופו מבבל וראשו מארץ ישראל, ואבריו משאר ארצות.	רב אושעיא משמיה דרב:												◊	לה.
עגבותיו - אמר רב אחא: מאקרא דאגמא.	[רב אחא]												◊	לה:
שנים עשרה שעות הוי היום שעה ראשונה - הוצבר עפרו, שניה - נעשה גולם, שלישית - נמתחו אבריו, רביעית - נזרקת בו נשמה, חמישית - עמד על רגליו, ששית - קרא שמות, שביעית נזדווגה לו חוה, שמינית - עלו למטה שנים וירדו ארבעה, תשיעית - נצטווה שלא לאכול מן האילן, עשירית - סרה, אחת עשרה - נידון, שנים עשרה - נטרד והלך לו. שנאמר (תהלים מ"ט) אדם ביקר בל ילין.	רבי יוחנן בר חנינא:												◊	לה:
אין היה רעה שולטת באדם אלא אם כן נדמה לו כבהמה, שנאמר (תהלים מ"ט) נמשל כבהמות נדמו.	רמי בר חמא:												◊	לה:
(שע"ה בסו"ף ארמ"י סימן).													◊	לה:
בשעה שבקש הקדוש ברוך הוא לבראות את האדם, ברא כת אחת של מלאכי השרת, אמר להם: רצונכם, נעשה אדם בצלמנו?	רב יהודה אמר רב:												◊	לה:
אמרו לפניו: רבונו של עולם, מה מעשי?												○		לה:
אמר להן: כך וכך מעשיו												○		לה:
אמרו לפניו: רבונו של עולם (תהלים ח') מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו												○		לה:
הושיט אצבעו קטנה ביניהן ושרפם.												○		לה:
וכן כת שניה.												○		לה:
כת שלישית אמרו לפניו: רבונו של עולם, ראשונים שאמרו לפניך - מה הועיל? כל העולם כולו שלך הוא, כל מה שאתה רוצה לעשות בעולמך - עשה.												○		לה:
כיון שהגיע לאנשי דור המבול ואנשי דור הפלגה שמעשיהן מקולקלין, אמרו לפניו: רבונו של עולם, לא יפה אמרו ראשונים - לפניך?												○		לה:
אמר להן: (ישעיהו מ"ו) ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל וגו'.												○		לה:
אדם הראשון מסוף העולם ועד סופו היה, שנאמר (דברים ד') למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים, כיון שסרה - הניח הקדוש ברוך הוא ידו עליו ומיעטו, שנאמר (תהלים קל"ט) אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה.	רב יהודה אמר רב:												◊	לה:
אדם הראשון מן הארץ עד לרקיע היה, שנאמר, למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים עד קצה השמים, כיון שסרה - הניח הקדוש ברוך הוא ידו עליו ומיעטו, שנאמר אחור וקדם צרתני וגו'.	רבי אלעזר:												◊	לה:
קשו קראי אהדדי?													?	לה:
אידי ואידי חדא מידה היא.													!	לה:
אדם הראשון בלשון ארמי ספר שנאמר (תהלים קל"ט) ולי מה יקרו רעידך אל.	ואמר רב יהודה אמר רב:												◊	לה:
מאי דכתיב זה ספר תולדות אדם - מלמד שהראהו הקדוש ברוך הוא דור דור ודורשיו, דור דור וחכמיו. כיון שהגיע לדורו של רבי עקיבא שמח בתורתו ונתעצב במיתתו, אמר ולי מה יקרו רעידך אל.	והיינו דאמר ריש לקיש:												◊	לה:
אדם הראשון מין היה, שנאמר (בראשית ה') ויקרא ה' אלהים אל האדם ויאמר לו איכה - אן נטה לבך.	ואמר רב יהודה אמר רב:												◊	לה:
מושך בערלתו היה, כתיב הכא (הושע ז') והמה כאדם עברו ברית וכתיב התם (בראשית ט') את בריתי הפך.	רבי יצחק:												◊	לה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
רבי נחמן:	כופר בעיקר היה, כתיב הכא עברו ברית וכתוב התם (ירמיהו כ"ב) ואמרו על אשר עזבו (את) ברית ה' אלהיהם.												לח:
תנן התם, רבי אליעזר	הוי שקוד ללמוד תורה, ודע מה שתשיב לאפיקורוס.												לח:
רבי יוחנן:	לא שנו אלא אפיקורוס נכרי, אבל אפיקורוס ישראל - כל שכן דפקר טפי.												לח:
רבי יוחנן:	כל מקום שפקרו המינים תשובתן בצידין:												לח:
	(בראשית א') נעשה אדם בצלמנו - (בראשית ד') ויברא אלהים את האדם בצלמו.												לח:
	(בראשית י"א) הבא נרדה ונבלה שם שפתם - (בראשית י"א) וירד ה' לראת את העיר ואת המגדל. (בראשית ל"ה) כי שם נגלו אליו האלהים. - (בראשית ל"ה) לאל הענה אתי ביום צרתי.												לח:
	(דברים ד') כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו - (שמואל ב' ז) ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם.												לח:
	(דניאל ז') עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב.												לח:
	הנך למה לי?												לח:
	כדרכי יוחנן												לח:
דאמר רבי יוחנן:	אין הקדוש ברוך הוא עושה דבר אלא אם כן נמלך בפמליא של מעלה, שנאמר (דניאל ד') בגזרת עירין פתגמא ובמאמר קדישין שאלתא.												לח:
	התינה כולה, עד די כרסון רמיו מאי איכא למימר?												לח:
	אחד לו ואחד לדוד												לח:
דתניא: [רבי עקיבא]	אחד לו ואחד לדוד, דברי רבי עקיבא												לח:
	עקיבא עד מתי אתה עושה שכינה חול? אלא: אחד לדין ואחד לצדקה.												לח:
	קבלה מיניה או לא קבלה מיניה?												לח:
	אחד לדין ואחד לצדקה, דברי רבי עקיבא												לח:
	עקיבא מה לך אצל הגדה? כלך אצל נגעים ואהלות												לח:
	אלא: אחד לכסא, ואחד לשרפרף. כסא - לישיב עליו, שרפרף - להדום רגליו.												לח:
רבי נחמן:	האי מאן דידע לאהדורי למינים כרב אידית - ליהדר, ואי לא - לא ליהדר.												לח:
	אמר ההוא מינא לרב אידית: כתיב (שמות כ"ד) ואל משה אמר עלה אל ה', עלה אלי מיבעי ליה												לח:
אמר ליה: [רב אידית]	זהו מטטרון, ששמו כשם רבו, דכתיב (שמות כ"ד) כי שמי בקרבן.												לח:
	אי הכי ניפלחו ליה												לח:
[רב אידית]	כתיב (שמות כ"ג) אל תמר בו - אל תמירני בו.												לח:
	אם כן לא ישא לפשעכם למה לי?												לח:
אמר ליה: [רב אידית]	הימנותא בידן, דאפילו בפרוונקא נמי לא קבילניה, דכתיב (שמות ל"ג) ויאמר אליו אם אין פניך הלכים וגו'.												לח:
	אמר ליה ההוא מינא לרבי ישמעאל ברבי יוסי: כתיב (בראשית י"ט) וה' המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת ה', מאתו מיבעי ליה												לח:
	אמר ליה ההוא כובס: שבקיה, אנא מהדרנא ליה, דכתיב (בראשית ד') ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך, נשיי מיבעי ליה אלא: משתעי קרא הכי, הכא נמי - משתעי קרא הכי.												לח:
אמר ליה: [רבי ישמעאל ברבי יוסי]	מנא לך הא												לח:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
Oמעשה-story

■ **challenge-קושיא** ;
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ** !
 ■ **proof-ראייה**

מקרא-key:

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מפירקיה דרבי מאיר שמיע ליה.												!	לח:
כי הוה דריש רבי מאיר בפירקיה הוה דריש תילתא שמעתא, תילתא אגדתא, תילתא מתלי.	דאמר רבי יוחנן:											!	לח:
שלש מאות משלות שועלים היו לו לרבי מאיר, ואנו אין לנו אלא שלש: (יחזקאל י"ח) אבות יאכלו בסר ושני בנים תקהינה, (ויקרא י"ט) מאזני צדק אבני צדק (משלי י"א) צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתינו. אמר ליה כופר לרבן גמליאל: אלהיכם גנב הוא, דכתיב (בראשית ב) ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם ויישן.	ואמר רבי יוחנן:											■	לח:
אמרה ליה ברתיה: שבקיה, דאנא מהדרנא ליה.												o	לט.
אמרה ליה: תנו לי דוכוס אחד.												o	לט.
אמר לה: למה ליך?												o	לט.
ליסטין באו עלינו הלילה, ונטלו ממנו קיתון של כסף והניחו לנו קיתון של זהב.												o	לט.
אמר לה: ולוואי שיבא עלינו בכל יום.												o	לט.
ולא יפה היה לו לאדם הראשון שנטלו ממנו צלע אחת ונתנו לו שפחה לשמשו?												o	לט.
אמר לה: הכי קאמינא, אלא לשקליה בהדיא												o	לט.
אמרה ליה: איתו לי אומצא דבישרא												o	לט.
איתו לה.												o	לט.
אותבה תותי בחשא, אפיקתה, אמרה ליה: אכול מהא?												o	לט.
אמר לה: מאיסא לי.												o	לט.
אמרה ליה: ואדם הראשון נמי, אי הות שקילה בהדיא - הוה מאיסא ליה.												o	לט.
אמר ליה כופר לרבן גמליאל: ידענא אלהיכו מאי קא עביד												o	לט.
איתנגד ואיתנח.	[רבן גמליאל]											o	לט.
אמר ליה: מאי האי?												o	לט.
אמר ליה: בן אחד יש לי בכרכי הים ויש לי גיעגועים עליו. - בעינא דמחית ליה ניהלי.	[רבן גמליאל]											o	לט.
אמר: מי ידענא היכא ניהו?												o	לט.
אמר ליה: דאיכא בארעא - לא ידעת, דאיכא בשמיא ידעת?	[רבן גמליאל]											o	לט.
אמר ליה כופר לרבן גמליאל: כתיב (תהלים קמ"ז) מונה מספר לכוכבים, מאי רבותיה? אנא מצינא למימנא כוכבי												o	לט.
איתתי חבושי שדינהו בארבילא, וקא מהדר להו, אמר ליה: מנינהו	[רבן גמליאל]											o	לט.
אמר ליה: אוקמינהו												o	לט.
אמר ליה: רקיע נמי הכי הדרא.	[רבן גמליאל]											o	לט.
איכא דאמרי, הכי אמר ליה: מני לי כוכבי	[רבן גמליאל]											o	לט.
אמר ליה: אימא לי ככיך ושיניך כמה הוה												o	לט.
שדא ידיה לפומיה וקא מני להו												o	לט.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-זה בורר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
אמר ליה: דאיכא בפומיך - לא ידעת, דאיכא ברקיעא - ידעת?	[רבן גמליאל]											לט.
אמר ליה כופר לרבן גמליאל: מי שברא הרים - לא ברא רוח, שנאמר (עמוס ד') כי הנה יוצר הרים וברא רוח.												לט.
אלא מעתה גבי אדם, דכתיב ויברא וייצר הכי נמי מי שברא זה לא ברא זה?	[רבן גמליאל]											לט.
טפח על טפח יש בו באדם, ושני נקבים יש בו, מי שברא זה לא ברא זה? שנאמר (תהלים צ"ד) הנטע און הלא ישמע ואם יצר עין הלא יביט?	[רבן גמליאל]											לט.
אמר ליה: אין.												לט.
אמר ליה: ובשעת מיתה כולן נתפייסו?	[רבן גמליאל]											לט.
אמר ליה ההוא אמגושא לאמימר: מפלגך לעילאי - דהורמיו, מפלגך לתתאי - דאהורמיו.												לט.
אמר ליה: אם כן היכי שביק ליה אהורמיו להורמיו לעבורי מיא בארעיה?	[אמימר]											לט.
אמר ליה קיסר לרבי תנחום: תא ליהווי כולן לעמא חד.												לט.
אמר: לחיי, אנן דמהלינן לא מצנינן מיהוי כוותייכו, אתון מהליתו, והווי כוותן	[רבי תנחום]											לט.
אמר ליה: מימר - שפיר קאמרת, מיהו כל דזכי למלאכא - לשדיוה לביבר												לט.
שדיוה לביבר ולא אכלוה.												לט.
אמר ליה ההוא צדוקי: האי דלא אכלוה - משום דלא כפיין הוא												לט.
שדיוה ליה לדידיה - ואכלוה.												לט.
אמר ליה כופר לרבן גמליאל: אמריתו, כל בי עשרה שכינתא שריא, כמה שכינתא איכא?												לט.
קרייה לשמעיה מחא ביה באפתקא, אמר ליה: אמאי על שמשא בביתיה דקיסר?	[רבן גמליאל]											לט.
אמר ליה: שמשא אכולי עלמא ניחא.												לט.
ומה שמשא, דחד מן אלף אלפי רבוא שמשי דקמי קודשא בריך הוא - ניחא לכולי עלמא, שכינתא דקודשא בריך הוא על אחת כמה וכמה.	[רבן גמליאל]											לט.
אמר ליה ההוא מינא לרבי אבהו: אלהיכם גחנן הוא דקאמר ליה ליחזקאל (יחזקאל ד') שכב על צדך השמאלי וכתוב (יחזקאל ד') ושכבת על צדך הימני.												לט.
אתא ההוא תלמידא, אמר ליה: מאי טעמא דשביעתא?												לט.
אמר ליה: השתא אמינא לכו מילתא דשוויא לתרוויהו.	[רבי אבהו]											לט.
אמר הקדוש ברוך הוא לישראל: זרעו שש והשמיטו שבע, כדי שתדעו שהארץ שלי היא, והן לא עשו כן, אלא חטאו וגלו, מנהגו של עולם, מלך בשר ודם שסרחה עליו מדינה, אם אכזרי הוא - הורג את כולן, אם רחמן הוא - הורג חצים, אם רחמן מלא רחמים הוא - מייסר הגדולים שבהן ביסורין. אף כך, הקדוש ברוך הוא מייסר את יחזקאל כדי למרק עונותיהם של ישראל.	[רבי אבהו]											לט.
אמר ליה ההוא מינא לרבי אבהו: אלהיכם כהן הוא, דכתיב (שמות כ"ה) ויקחו לי תרומה, כי קבריה למשה - במאי טביל? וכי תימא במיא והכתיב (ישעיהו מ') מי מדד בשעלו מים.												לט.
אמר ליה: בנורא טביל, דכתיב (ישעיהו ס"ו) כי הנה ה' באש יבוא	[רבי אבהו]											לט.
ומי סלקא טבילותא בנורא?												לט.
אמר ליה: אדרבה, עיקר טבילותא בנורא הוא, דכתיב (במדבר ל"א) וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים.	[רבי אבהו]											לט.
אמר ליה ההוא מינא לרבי אבינא: כתיב (שמואל ב' ז') ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ, מאי רבותייהו? אתון נמי ערביתו בהדן, דכתיב (ישעיהו מ') כל הגוים כאין נגדן												לט.
אמר ליה: מדידכו אסהידו עלן, דכתיב (במדבר כ"ג) ובגוים לא יתחשב.	[רבי אבינא]											לט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-זה בורר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
מיימרא	רבי אלעזר רמי:												לט:
כתיב (תהלים קמ"ה) טוב ה' לכל וכתוב (איכה ג') טוב ה' לקונו. משל לאדם שיש לו פרדס, כשהוא משקה - משקה את כולו, כשהוא עוטר - אינו עוטר אלא טובים שבהם.													לט:
לפיכך כל אחד ואחד כו'.													לט:
(מלכים א' כ"ב) ויעבר הרנה במחנה - אמר רבי אחא בר חנינא: (משלי י"א) באבד רשעים רנה - באבוד אהאב בן עמרי רנה.	[רבי אחא בר חנינא]												לט:
ומי חדי קודשא בריך הוא במפלתן של רשעים? הכתיב (דברי הימים ב' כ') בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו לה' כי לעולם חסדו													לט:
מפני מה לא נאמר בהודאה זו כי טוב - לפי שאין הקדוש ברוך הוא שמח במפלתן של רשעים	ואמר רבי יונתן:												לט:
מאי דכתיב (שמות י"ד) ולא קרב זה אל זה כל הלילה, באותה שעה בקשו מלאכי השרת לומר שירה לפני הקדוש ברוך הוא, אמר להן הקדוש ברוך הוא: מעשה ידי טובעין ביים ואתם אומרים שירה לפני? הוא אינו שש אבל אחרים משיש.	דאמר רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יונתן:												לט:
דיקא נמי, דכתיב ישיש ולא כתיב ישוש שמע מינה.	רבי יוסי בר חנינא:												לט:
(מלכים א' כ"ב) והזנות רחצו וגו' - אמר רבי אלעזר: למרק שתי חזיונות - אחת של מיכיהו ואחת של אליהו. במיכיהו כתיב (מלכים א' כ"ב) אם שוב תשוב בשלום לא דבר ה' בי, באליהו כתיב (מלכים א' כ"א) במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות.	[רבי אלעזר]												לט:
זונות ממש, אחאב איש מצונן היה ועשתה לו איזבל שתי צורי זונות במרכבתו, כדי שיראה אותן ויתחמם.	רבא:												לט:
(מלכים א' כ"ב) ואיש משך בקשת לתמו ויכה, רבי אלעזר אמר: לפי תומו	[רבי אלעזר]												לט:
לתמם שתי חזיונות, אחת של מיכיהו ואחת של אליהו.	רבא:												לט:
סימן קר"א וזכ"ה באדו"ם.													לט:
כתיב (מלכים א' י"ח) ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה ירא ה' מאד													לט:
מאי קאמר קרא?													לט:
אמר ליה, ביעקב כתיב (בראשית ל') נחשתי ויברכני ה' בגללך. ביוסף כתיב (בראשית ל"ט) ויברך ה' את בית המצרי בגלל יוסף, ביתא דההוא גברא לא הוה מיברך, שמא לא ירא אלהים אתה? יצתה בת קול ואמרה: ועבדיו היה ירא את ה' מאד - אבל ביתו של אחאב אינו מזומן לברכה.	רבי יצחק:												לט:
גדול שנאמר בעובדיהו יותר ממה שנאמר באברהם, דאילו באברהם לא כתיב מאד ובעובדיהו כתיב מאד.	רבי אבא:												לט:
מפני מה זכה עובדיהו לנביאות - מפני שהחביא מאה נביאים במערה. שנאמר (מלכים א' י"ח) והיה בהכרית איזבל את נביאי ה' ויקח עבדיו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה וגו'.	רבי יצחק:												לט:
מאי שנא חמשים איש?													לט:
מיעקב למד, שנאמר (בראשית ל"ח) והיה המחנה הנשאר לפליטה.	רבי אלעזר:												לט:
לפי שאין מערה מחזקת יותר מחמשים.	רבי אבהו:												לט:
(עובדיה א') חזון עבדיהו כה אמר ה' אלהים לאדום וגו'													לט:
מאי שנא עובדיה לאדום?													לט:
אמר הקדוש ברוך הוא: יבא עובדיהו דר בין שני רשעים ולא למד ממעשיהם, וינבא על עשו הרשע שדר בין שני צדיקים ולא למד ממעשיהם.	רבי יצחק:												לט:
עובדיה גר אדומי היה, והיינו דאמרי אינשי: מניה וביה אבא ניזיל ביה נרגא.	אפרים מקשאה תלמידו של רבי מאיר משום רבי מאיר:												לט:
(שמואל ב' ח') ויך את מואב וימדם בחבל השכב אותם ארצה. אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: היינו דאמרי אינשי, מיניה וביה אבא ניזיל ביה נרגא.	[רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי]												לט:
ירך מתוכה מסרחת.	כי אתא רב דימי אמר:												לט:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(מלכים ב' ג') ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה, רב ושמואל, חד אמר: לשם שמים	[חד:רב/שמואל]									■	◆	
לשם עבודה זרה.	[חד:רב/שמואל]									◆	■	◊
בשלמא למאן דאמר לשם שמים - היינו דכתיב (מלכים ב' ג') ויהי קצף גדול על ישראל, אלא למאן דאמר לשם עבודה זרה אמאי ויהי קצף?										;		
כדרכי יהושע בן לוי.										!		
כתיב (יחזקאל ה') וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם וכתיב (יחזקאל י"א) וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם - כמתוקנין שבהם לא עשיתם, כמקולקלין שבהם עשיתם.	דרבי יהושע בן לוי רמי:									!	■	◊
(מלכים ב' ג') ויסעו מעליו וישבו לארץ - אמר רבי חנינא בר פפא: באותה שעה ירדו שונאיהן של ישראל למדריגה התחתונה.	[רבי חנינא בר פפא]										■	◊
(מלכים א' א') והנערה יפה עד מאד אמר רבי חנינא בר פפא: עדיין לא הגיעה לחצי יופי של שרה, דכתיב עד מאד - ולא מאד בכלל.	[רבי חנינא בר פפא]										■	◊
הדרן עלך אחד דיני ממונות												◊

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

■ **challenge-קושיא** ;
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ** !
 ■ **proof-ראייה** !

מקרא-key:

סנהדרין-היו בודקין		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ
היו בודקין אותן בשבע חקירות: באיזו שבוע, באיזו שנה, באיזו חודש, בכמה חודש, באיזה יום, באיזה שעה, באיזה מקום.	[ת"ק]																מ
באיזה יום, באיזה שעה, באיזה מקום.	רבי יוסי:																מ
מכירין אתם אותו?																	מ
התרתם בו?																	מ
העובד עבדו זרה - את מי עבד, ובמה עבד?																	מ
כל המרבה בבדיקות - הרי זה משובה.																	מ
מעשה ובודק בן זכאי בעוקצי תאנים.																	מ
מה בין חקירות לבדיקות? חקירות, אחד אומר איני יודע - עדותן בטילה. אחד אומר איני יודע, ואפילו שנים אומרים אין אני יודעין - עדותן קיימת.																	מ
אחד חקירות ואחד בדיקות, בזמן שמכחישים זה את זה - עדותן בטילה.																	מ
אחד אומר בשנים בחדש ואחד אומר בשלשה בחדש - עדותן קיימת, שזה יודע בעיבורו של חדש וזה אינו יודע בעיבורו של חדש.																	מ
זה אומר בשלשה ואחד אומר בחמשה - עדותן בטילה.																	מ
אחד אומר בשתי שעות ואחד אומר בשלש שעות - עדותן קיימת.																	מ
אחד אומר בשלש ואחד אומר בחמש - עדותן בטילה.	[ת"ק]																מ
קיימת.	רבי יהודה:																מ
אחד אומר בחמש ואחד אומר בשבע - עדותן בטילה, שבחמש חמה במזרח ובשבע חמה במערב.																	מ
ואחר כך מכניסין את השני ובודקין אותו, אם נמצאו דבריהם מכוונים - פותחין בזכות.																	מ
אמר אחד מן העדים: יש לי ללמד עליו זכות, או אחד מן התלמידים: יש לי ללמד עליו חובה - משתקן אותו.																	מ
אמר אחד מן התלמידים: יש לי ללמד עליו זכות - מעלין אותו, ומושיבין אותו ביניהם, ולא היה יורד - משם כל היום כולו. אם יש ממש בדבריו - שומעין לו.																	מ
ואפילו הוא אומר יש לי ללמד על עצמי זכות - שומעין לו, ובלבד שיש ממש בדבריו.																	מ
ואם מצאו לו זכות - פטרוהו, ואם לאו - מעבירין אותו למחר.																	מ
ומזדווגין זוגות זוגות. היו ממעטין ממאכל, ולא היו שותין יין כל היום, ונושאין ונותנין כל הלילה, ולמחרת משכימין ובאין לבית דין. המזכה אומר: אני מזכה, ומזכה אני במקומי. והמחייב אומר: אני מחייב, ומחייב אני במקומי, המלמד חובה מלמד זכות, אבל המלמד זכות - אינו יכול לחזור וללמד חובה.																	מ
טעו בדבר - שני סופרי הדיינים מזכירין אותו.																	מ
אם מצאו לו זכות - פטרוהו. ואם לאו - עומדים למנין.																	מ
שנים עשר מזכין ואחד עשר מחייבין - זכאי. שנים עשר מחייבין ואחד עשר מזכין, ואפילו אחד עשר מזכין ואחד עשר מחייבין. ואחד אומר איני יודע, ואפילו עשרים ושנים מזכין או מחייבין ואחד אומר איני יודע - יוסיפו הדיינים.																	מ
וכמה מוסיפין - שנים שנים, עד שבעים ואחד.																	מ
שלשים וששה מזכין ושלשים וחמשה מחייבין - זכאי. שלשים וששה מחייבין ושלשים וחמשה מזכין - דנין אלו כנגד אלו, עד שיראה אחד מן המחייבין דברי המזכין.																	מ
מנא הני מילי?																	מ
דאמר קרא (דברים י"ג) ודרשת וחקרת ושאלת היטב ואומר (דברים י"ז) והוגד לך ושמת ודרשת היטב ואומר (דברים י"ט) ודרשו השופטים היטב	רבי יהודה:																מ

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

סנהדרין-היו בודקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ:
ואימא חדא חדא כדכתיבא - דאם כן ליכתבינהו רחמנא בחדא.									ז				מ:
כיון דכולהו בהדי הדדי כתיבא - מהדדי ילפי, וכיון דילפי מהדדי - כמאן דכתיב בחדא דמי.									!				מ:
והא לא דמיא להדדי:									ז				מ:
עיר הנדחת להנך תרתי לא דמיא - שכן ממונן פלט.									ז				מ:
עבודה זרה להנך תרתי לא דמיא - שכן בסייף.									ז				מ:
עדים זוממין להנך תרתי לא דמיא - שכן צריכים התראה.									ז				מ:
בהיטב היטב ילפינן מהדדי									!				מ:
וגזירה שוה מופנה. דאי לא מופנה - איכא למיפרך													מ:
לאיי אפנויי מופני מדהוה ליה למיכתב ודרשו וחקרו ושני קרא בדיבוריה בהיטב - שמע מינה לאפנויי.													מ:
ואכתי, מופנה מצד אחד הוא									ז				מ:
בשלמא הנך תרתי - מופנה הוא, משום דהוה ליה למכתב, אלא עיר הנדחת מאי הוה ליה למכתב? הא כתיבא כולהו									ז				מ:
התם נמי אפנויי מופנה, מדהוה ליה למכתב דרוש תדרש או חקור תחקר ושני קרא בדיבוריה בהיטב - שמע מינה לאפנויי.									!				מ:
ואתו נחנקין בקל וחומר מנסקלין ומנהרגין, ואתו נשרפין בקל וחומר מנסקלין.													מ:
הניחא לרבנן, דאמרי סקילה חמורה, אלא לרבי שמעון דאמר שריפה חמורה - מאי איכא למימר?									ז				מ:
(דברים י"ג) והנה אמת נכון, והנה אמת נכון - הא חד סרי, שבע - לשבע הקירות, דל תלת לגזירה שוה - פשא להו חדא. לרבי שמעון - לאתויי נשרפין, לרבנן - מילתא דאתיא בקל וחומר טרח וכתב לה קרא.	אלא אמר רב יהודה:												מ:
אימא לאתויי שמנה הקירות	מגדף בה רבי אבהו:								ז				מ:
ושמנה הקירות - מי איכא?									ז				מ:
אלמה לא? והאיכא לאתויי בכמה בשעה									ז				מ:
היו בודקין אותו בשמנה הקירות	ותניא נמי הכי:								ז				מ:
הניחא לאביי אליבא דרבי מאיר, דאמר אין אדם טועה ולא כלום, ולהך לישנא נמי דאמר אדם טועה משהו - שפיר.									ז				מ:
אלא לאביי אליבא דרבי יהודה									ז				מ:
אדם טועה חצי שעה	דאמר: [לאביי אליבא דרבי יהודה]								ז				מ:
ולרבא									ז				מ:
טעו אינשי טובא	דאמר: [רבא]								ז				מ:
מאי איכא למימר?									ז				מ:
אלא לאתויי בכמה ביובל.									!				מ:
היינו באיזה שבוע									ז				מ:
אלא לאתויי באיזה יובל.									!				מ:
ואידך									ז				מ:

statement-מימרא **■**
 challenge-קושיא **⚡**
 question-שאלה **^**
 answer-תירוץ **!**
 proof-ראייה **■**
 disputants-חולקים **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O**
 מקרא-key:

סנהדרין-היו בודקין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כיון דאמר באיזה שבוע - לא בעי באיזה יובל.	[אבי אליבא דר"מ]										◇
רבי יוסי אומר.											■
לדבריהם, מי שבא ואמר אמש הרגו, אומר לו: באיזו שבוע, באיזו שנה, באיזו חודש, בכמה בחדש?	תניא, אמר להם רבי יוסי להכמים:										⚡
לדבריהם, מי שבא ואמר עכשו הרגו, אומר לו: באיזה יום, באיזה שעה, באיזה מקום? אלא, אף על גב דלא צריך - רמינן עליה, כדברי שמעון בן אלעזר.	אמרו לו:										!
ורבי יוסי											⚡
אמש הרגו - שכיה ברוב עדיות, עכשיו הרגו - לא שכיה ברוב עדיות.	[רבי יוסי]										!
מכירים אתם אותו.											■
מכירים אתם אותו, נכרי הרג, ישראל הרג	תנו רבנן:										⚡
התרתם בו, קיבל עליו התראה, התיר עצמו למיתה, המית בתוך כדי דיבור?											⚡
העובד עבודה זרה - את מי עבד, לפעור עבד, למרקוליס עבד? ובמה עבד - בזיבוח, בקיטור, בניסוך, בהשתחוואה?											⚡
מניין להתראה מן התורה - שנאמר (ויקרא כ') ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה, אטו בראיה מילתא? אלא עד שיראוהו טעמו של דבר, אם אינו ענין לכרת תנהו ענין למלקות.	עולא:										⚡
(שמות כ"א) וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה - שהתרו בו, ועדיין הוא מזיד.	דבי חזקיה תנא:										■
(במדבר ט"ז) המצאים אתו מקשש עצים - שהתרו בו ועדיין הוא מקושש.	דבי רבי ישמעאל תנא:										■
(דברים כ"ב) על דבר אשר ענה - על עסקי דיבור.	דבי רבי תנא:										■
וצריכא, דאי כתב רחמנא אחתו הוה אמינא: חייבי מלקות - אין, חייבי מיתות - לא, כתב רחמנא כי יזיד, ואי כתב רחמנא וכי יזיד הוה אמינא: הגי מילי - סייף דקיל, אבל סקילה דחמורה - אימא לא, צריכא.											■
ותרתי בנסקלין למה לי?											⚡
לרבי שמעון - לאתויי נשרפין, לרבנן - מילתא דאתיא בקל וחומר טרח וכתב לה קרא.											!
ולכתוב רחמנא בנסקלין, וליתו הנך וליגמרו מיניה.											⚡
הכא נמי: מילתא דאתיא בקל וחומר טרח וכתב לה קרא.											!
התיר עצמו למיתה.											■
מנא לן?											^
אמר קרא (דברים י"ז) יומת המת - עד שיתיר עצמו למיתה.	רבא ואיתימא חזקיה:										!
עדי נערה המאורסה שהוזמו - אין נהרגין. מתוך שיכולים לומר לאוסרה על בעלה באנו.	רב חנן:										⚡
והא אתרו בה.											⚡
דלא אתרו בה.											!
ואי לא אתרו בה - היכי מיקטלא?											⚡
באשה חבירה, ואליבא דרבי יוסי ברבי יהודה.											!
חבר אין צריך התראה, לפי שלא נתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד.	דתניא, רבי יוסי ברבי יהודה										!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-היו בודקין	Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וכיון דאינהו לא מיקטלי - איהי היכי מיקטלא? הויה לה עדות שאי אתה יכול להזימה. וכל עדות שאי אתה יכול להזימה - לא שמה עדות.										?	מא
הכי נמי קאמר: מתוך שאין נהרגין, שיכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו - אף היא אינה נהרגת, דהויה לה עדות שאי אתה יכול להזימה.										!	מא
אלא באשה חבירה, דקיימא לן דמיקטלא אליבא דרבי יוסי ברבי יהודה, היכי משכחת לה?										?	מא
כשזינתה וחזרה וזינתה										!	מא
והא יכולין לומר לאוסרה על בועלה שני באנן										?	מא
שזינתה מבעל ראשון. אי נמי שזינתה מקרוביה.										!	מא
מאי שנא נערה מאורסה דנקט? אפילו נשואה נמי										?	מא
אין, אלא, אפילו האי דלא יתבא תותיה - יכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו.										!	מא
אחד אומר, בסייף הרגו ואחד אומר בארירן הרגו - אין זה נכון. אחד אומר כליו שחורין, ואחד אומר כליו לבנים - הרי זה נכון.	רב חסדא:									■	מא
נכון - שיהא נכון. אחד אומר בסייף הרגו ואחד אומר בארירן הרגו, אחד אומר, כליו שחורין ואחד אומר כליו לבנים - אין זה נכון	מיתיבי:									■	מא
בסודר שחנקו בו, דהיינו סייף וארירן.	תרגמה רב חסדא:									!	מא
אחד אומר סנדליו שחורין ואחד אומר סנדליו לבנים - אין זה נכון	תא שמע:									■	מא
התם נמי, כגון שבעט בו בסנדלו והרגו.										!	מא
מעשה ובדק בן זכאי בעוקצי תאנה.	תא שמע:									■	מא
כגון שעקץ תאנה בשבת, דעלה קא מיקטיל.	רמי בר חמא:									!	מא
אמרו לו תחת תאנה הרגן	והא תניא:									?	מא
כגון ששפדו בייחור של תאנה.	אלא אמר רמי בר חמא:									!	מא
אמר להן: תאנה זו עוקציה דקין, עוקציה גסין, תאנים שחורות, תאנים לבנות?	תא שמע:									■	מא
מבן זכאי לותיב איניש? שאני בן זכאי דבדיקות כחקירות משוי ליה.	אלא אמר רב יוסף:									!	מא
מאן בן זכאי?										^	מא
אילימא רבי יוחנן בן זכאי										!	מא
מי הוה בסנהדרין?										?	מא
כל שנותיו של רבי יוחנן בן זכאי מאה ועשרים שנה, ארבעים שנה עסק בפרקמטיא, ארבעים שנה למד, ארבעים שנה לימד.	והתניא:									■	מא
ארבעים שנה קודם חורבן הבית גלתה סנהדרין וישבה לה בחנות.	ותניא:									■	מא
לומר שלא דנו דיני קנסות.	ואמר רבי יצחק בר אבדימי:									■	מא
דיני קנסות סלקא דעתך?										?	מא
אלא שלא דנו דיני נפשות.										!	מא
משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי.	ותנן:									■	מא
אלא בן זכאי דעלמא.										!	מא

<p>מִימְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׁאֵלָה-question תִּירוּץ-answer! רְאִיָּה-proof</p>	<p>חֻלְקִים-disputants נְקוּדָה מְרֻכְזֵת לְסִיכּוּם וְחֻזְרָה-central point for summary and review < מוּבָאָה שֶׁל פִּיטְקָה קוּדְמָת-insertion of an earlier segment מַעֲשֵׂה-story</p>
<p>מִקְרָא-key:</p>	

Talmud Navigator

סנהדרין-הו בודקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכי נמי מסתברא, דאי סלקא דעתך רבן יוחנן בן זכאי - קרי ליה רבי בן זכאי?												
מעשה ובדק רבן יוחנן בן זכאי בעוקצי תאנים	והתניא:											
אלא: תלמיד היושב לפני רבו הוה, ואמר מילתא, ומסתבר להו טעמיה, וקבעוה בשמיה. כי הוה למד - בן זכאי הוה קרי ליה, כתלמיד היושב לפני רבו. כי הוה לימד - הוה קרי ליה רבן יוחנן בן זכאי. כי קרי ליה בן זכאי - על שם דמעיקרא, וכי קרי ליה רבן יוחנן בן זכאי - על שם דהשתא.												
מעשה ובדק כו' מה בין חקירות כו'.												
מאי אפילו שנים אומרים? פשיטא כי אמר אחד איני יודע עדותן קיימת - כי אמרי בי תרי נמי עדותן קיימת												
ארישא קאי, והכי קאמר: בחקירות, אפילו שנים אומרים ידענו ואחד אומר איני יודע - עדותן בטילה.	רב ששת:											
כמאן - כרבי עקיבא. דמקיש שלשה לשנים.												
והא עדותן קיימת קתני?	רבא:											
הכי קאמר: אפילו בחקירות, שנים אומרים ידענו ואחד אומר איני יודע - עדותן קיימת	אלא אמר רבא:											
כמאן - דלא כרבי עקיבא.												
רב כהנא ורב ספרא תנו סנהדרין בי רבה.	[רב כהנא ורב ספרא]											
פגע בהו רמי בר חמא, אמר להו: מאי אמריתו בה בסנהדרין דבי רבה?	[רמי בר חמא]											
ומאי אמרין בה בסנהדרין גרידתא, ומאי קשיא לך?	אמרי ליה: [רב כהנא ורב ספרא]											
מה בין חקירות לבדיקות, חקירות אחד אומר איני יודע - עדותן בטילה, בדיקות אמר אחד איני יודע ואפילו שנים אומרים אין אנו יודעים - עדותן קיימת.	אמר להו: [רמי בר חמא] מהא דקתני:											
מכדי, אידי ואידי דאורייתא היא, מאי שנא חקירות ומאי שנא בדיקות?												
הכי השתא בחקירות, אמר אחד איני יודע - עדותן בטילה, דהויא לה עדות שאי אתה יכול להזימה. בדיקות, אמר אחד מהן איני יודע - עדותן קיימת, עדות שאתה יכול להזימה הוא.	אמרי ליה: [רב כהנא ורב ספרא]											
אמר להו: אי הכי אמריתו בה - טובא אמריתו בה	[רמי בר חמא]											
אמרי ליה: מטיבותיה דמר אמרין בה טובא, מנזוהיתיה דמר - לא אמרין בה ולא חדא.	[רב כהנא ורב ספרא]											
אחד אומר כו'.												
עד כמה?												
עד רובו של חודש.	רבי אחא בר חנינא אמר רבי אסי אמר רבי יוחנן:											
אחד אומר בשלשה ואחד אומר בחמשה - עדותן בטילה.	רבא: אף אנן נמי תנינא:											
ואמאי? נימא שזו יודע בשני עיבורין, וזה אינו יודע בשני עיבורין												
אלא לאו - משום דברובה ידע.												
לעולם אימא לך - ברובה נמי לא ידע, ובשיפורא ידע. בחד שיפורא אמר דטעי, בתרי שיפורא - לא אמר דטעי.												
עד כמה מברכין על החדש - עד שתתמלא פגימתה.	ואמר רבי אחא בר חנינא אמר רב אסי אמר רבי יוחנן:											
וכמה?												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-היו בודקין		Talmud Navigator										
מימרא		מאן דאמר		כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ב	א
עד שבעה	רב יעקב בר אידי אמר רב יהודה:	◆	!									מא:
עד ששה עשר.	נהרדעי:	◆	!									מא:
ותרוייהו כרבי יוחנן סבירא להו. הא - למיהוי כי יתרא, הא - למיהוי כי נפיא.		■										מב.
וליריך הטוב והמטיב	רב אחא מדיפתי לרבינא:		?									מב.
אטו כי חסר מי מברכינן דיין האמת, דלבריך הטוב והמטיב?	אמר ליה: [רבינא]		!									מב.
ולירכינהו לתרויהון			?									מב.
כיון דהיינו אורחיה - לא מברכינן.			!									מב.
כל המברך על החדש בזמנו - כאילו מקבל פני שכניה, כתיב הכא: (שמות י"ב) החדש הזה וכתוב התם (שמות ט"ו) זה אלי ואנוהו.	ואמר רבי אחא בר חנינא אמר רבי אסי אמר רבי								■			מב.
אילמלא (לא) זכו ישראל אלא להקביל פני אביהן שבשמים כל חדש וחדש - דיים.	תנא דבי רבי ישמעאל:									■		מב.
הלכך נימרינהו מעומד.	אביי:									■		מב.
מרימר ומר זוטרא מכתפי (אהדדי), ומברכי.	[מרימר ומר זוטרא]									○		מב.
במערבא מברכי ברוך מחדש חדשים	אמר ליה רב אחא לרב אשי:										■	מב.
האי - נשי דידן נמי מברכי.	אמר ליה: [רב אשי]										?	מב.
אלא כדרב יהודה.	[רב אשי]										■	מב.
ברוך וכו' אשר במאמרו ברא שחקים וברוח פיו כל צבאם חק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם ששים ושמהים לעשות רצון קונם פועלי אמת שפעולתן אמת וללבנה אמר שתתחדש עטרת תפארת לעמוסי בטן שהן עתידין להתחדש כמותה ולפאר ליוצרים על שם כבוד מלכותו ברוך אתה ה' מחדש חדשים.	דאמר רב יהודה:									■	■	מב.
(משלי כ"ד) כי בתחבולות תעשה לך מלחמה. אמר רבי אחא בר חנינא אמר רבי אסי אמר רבי יוחנן: במי אתה מוצא מלחמתה של תורה - במי שיש בידו חבילות של משנה	[רבי אחא בר חנינא אמר רבי אסי אמר רבי יוחנן]										■	מב.
(משלי י"ד) ורבי־תבואות בכח שור.	קרי רב יוסף אנפשיה:										■	מב.
אחד אומר בשתי שעות כו'.												מב. <
לא שנו אלא שעות, אבל אחד אומר קודם הנץ החמה ואחר הנץ החמה - עדותן בטילה.	רב שימי בר אשי:											מב.
פשיטא											?	מב.
אלא: אחד אומר קודם הנץ ואחד אומר בתוך הנץ.												מב.
הא נמי פשיטא											?	מב.
מהו דתימא, הא בגילויא קאי, וזהרורי בעלמא הוא דחזא, קא משמע לן.											!	מב.
ואחר כך מכניסין כו'.												מב. <
אותו היום - ותו לא?											?	מב.
אם יש ממש בדבריו - לא היה יורד משם לעולם, ואם אין ממש בדבריו - אין יורד כל היום כולו, כדי שלא תהא עלייתו ירידה לן	והתניא:										■	מב.
תרגומה אאם אין ממש בדבריו.	אביי:										!	מב.
מצאו לו זכות כו'.												מב. <

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

challenge-קושיא ?
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

מקרא-key:

סנהדרין-היו בודקין		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
יין מאי טעמא לא?												ז	מב.				
אמר קרא: (משלי ל"א) ולרוזנים אי שכר - העוסקין ברוזו של עולם אל ישתכרו.	רבי אחא בר חנינא:											!	◇	מב.			
דנין אלו כנגד אלו עד שיראה													■	<	מב.		
לא ראו מאי?													^	◇	מב.		
פוטרין אותו.	רבי אחא:												!	◇	מב.		
פוטרין אותו.	וכן אמר רבי יוחנן:												■		מב.		
ולפטריה מעיקרא	רב פפא לאביי:												ז	◇	מב.		
כדי שלא יצאו מבית דין מעורבבין.	אמר ליה: [אביי] הכי אמר רבי יוחנן:												!	◇	מב.		
ולמה לי יוסיפו? ליפטריה מבי דינא קמא	איכא דאמרי אמר ליה רב פפא לאביי:												ז		מב.		
רבי יוסי קאי כוותך.	אמר ליה: [אביי]													■	מב.		
כשם שאין מוסיפין על בית דין של שבעים ואחד, כך אין מוסיפין על בית דין של עשרים ושלשה.	דתניא, רבי יוסי:													■	◇	מב.	
אומר בדיני ממונות נזקין הדין ואין אומר בדיני נפשות נזקין הדין.	תנו רבנן:													■	◇	מב.	
מאי נזקין הדין?														^		מב.	
אילימא קש דינא														!	◇	מב.	
איפכא מיבעיא ליה														ז	◇	מב.	
איפוך.	רב הונא בר מנוח משמיה דרב אחא בריה דרב													!	◇	מב.	
לעולם לא תיפוך, ומאי נזקין הדין - חכם דינא.	רב אשי:													!	◇	מב.	
גדול שבדיינין אומר נזקין הדין	מיתיבי:													ז	◇	מב.	
אי אמרת בשלמא חכם דינא - היינו דאמר גדול, אלא אי אמרת קש דינא - לא סגי דלא אמר גדול? כסופי הוא דקא מיכסיף נפשיה?														■	ז	מב.	
אין, אינו דומה מתבייש מעצמו למתבייש מאחרים.														!		◇	מב.
אי אמרת בשלמא קש דינא, היינו דאינו דומה מתבייש מעצמו למתבייש מאחרים, אלא אי אמרת חכם דינא - גדול אשבוחי משבח נפשיה? והכתיב (משלי כ"ז) יהללך זר ולא פיך	איכא דאמרי:													ז		◇	מב.
שאני מילתא דבי דינא, דאגדול רמיא														!		◇	מב.
גמרו את הדבר היו מכניסין אותן, גדול שבדיינין אומר: איש פלוני אתה זכאי איש פלוני אתה חייב.	כדתנן:													■	!		מב.
הדרן עלך היו בודקין																◇	